

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 262/2011-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť B. T. a E. T., obaja bytom B., zastúpených Advokátskou kanceláriou, s. r. o., vo veci namietaného porušenia čl. 12, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 12 Co 297/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. T. a E. T. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. mája 2011 faxom a zároveň aj poštou doručená sťažnosť B. T. a E. T., obaja bytom B. (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia čl. 12, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 12 Co 297/2010. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 29. mája 2011.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) č. k. 10 C 1093/00-268 z 10. októbra 2007

bola zamietnutá žaloba pôvodného žalobcu L. F., po ktorom neskôr nastúpila do konania ako žalobkyňa H. F. (ďalej len „žalobkyňa“), proti sťažovateľom ako žalovaným o určenie hranice nehnuteľností a vydanie nehnuteľností. Následným rozsudkom krajského súdu č. k. 12 Co 297/2010-451 z 22. februára 2011 bol rozsudok okresného súdu zmenený tak, že bola určená vlastnícka hranica medzi pozemkami žalobkyne a pozemkami sťažovateľov spôsobom, ktorý vyplýva z geometrického plánu tvoriaceho súčasť rozsudku. Rozsudok krajského súdu bol doručený právnomu zástupcovi sťažovateľov (podľa dátumovej pečiatky) 29. marca 2011.

Podľa názoru sťažovateľov došlo k porušeniu označených článkov ústavy a dohovoru. Krajský súd rozhodol o inom predmete konania, než ako ho označila žalobkyňa, pretože bez toho, aby žalobkyňa požadované znenie výroku rozsudku upravila, urobil tak krajský súd sám. Napriek opakovaným námietkam sťažovateľov proti znalcovi Ing. K. nedal jeho posudok preskúmať inému znalcovi.

Sťažovatelia navrhujú vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 12 Co 297/2010 s tým, aby bol rozsudok krajského súdu z 22. februára 2011 zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Požadujú tiež náhradu trov konania. Napokon sa domáhajú odloženia vykonateľnosti rozsudku krajského súdu.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovatelia podali proti rozsudku krajského súdu č. k. 12 Co 297/2010-451 z 22. februára 2011 dovolanie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Na rozhodnutie o sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Proti rozsudku krajského súdu bolo prípustné dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, a to v zmysle § 238 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keďže išlo o zmeňujúci rozsudok. Z uvedeného dôvodu je v právomoci dovolacieho súdu poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľov podľa ústavy a dohovoru. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu. Navyše treba dodať, že sťažovatelia možnosť podať dovolanie aj využili.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2011